

РЕШЕНИЕ

№ 39585

гр. София, 13.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 08.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **6849** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Производството е образувано по жалба на С. Ц. К., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. П. П.- САК, съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Г, ет.2 тел. 0878 13 33 43, срещу ЗППАМ № GRAM 1826604 от 22.05.2026г., издадена от Г. Г. П. на длъжност мл. автоконтрольор при СДВР- Отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателя К. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1 б. „е „от ЗДвП –временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - до предоставяне на информация за сключена валидна застраховка, но за не повече от 6 месеца.

В жалбата се навеждат подробни основания за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ.Твърди се, че не е извършено административно нарушение като основание за налагане на ПАМ и оспорената заповед е издадена в противоречие с материалния закон, както и с неговата цел. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. П., който поддържа жалбата, иска отмяна на ЗППАМ и заявява претенция за разноски.Представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - редовно призован, не се явява и не се представлява, но е представил писмено становище, чрез юрисконсулт, в което оспорва жалбата и намира, че процесната ЗППАМ е законосъобразна.Заявено е възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по спора.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната ЗППАМ № GRAM 1826604 от 22.05.2026г., издадена от Г. Г. П. на длъжност мл. автоконтрольор при СДВР- Отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателя К. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1 б. е от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - до предоставяне на информация за сключена валидна застраховка, но за не повече от 6 месеца. В ЗППАМ е посочено, че е издадена въз основа на АУАН серия GA № 4576157, затова че жалбоподателят на 22.05.2026г., около 21,33 часа по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], е управлявал МПС- „Фиат П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , което било със служебно прекратена регистрация по реда на чл. 143, ал.10 от ЗДвП на 02.12.2025г. В АУАН нарушението е квалифицирано по чл.140 ал.1 пр.1 от ЗДвП- управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, като е посочено, че регистрацията е била служебно прекратена на 02.12.2025г. по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата. ЗППАМ обаче е издадена на основание чл. 171, т. 1 б. е от ЗДвП.

По преписката е представена Застрахователна полица за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с начало на застрахователно покритие на 26.05.2026г. и край на 23.59 ч. на 25.05.2027г.

От ответника е представена справка за въпросното МПС, рег. [рег.номер на МПС] в която е записано – „27. 05.2026г.- служебно възстановяване по чл. 143, ал.10 от ЗДвП при уведомление от ГФ за валидна ГО“.

По делото са приети като доказателства представените с изпратената по електронен път административната преписка такива, доказателства за компетентност на органите, издали АУАН и ПАМ, доказателства за връчване на ЗППАМ, акт за установяване административно нарушение и ЗППАМ. Приложени са доказателства за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за управляваното МПС.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на АССГ прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП. С оглед представените заповеди, издадени съответно от Министъра на вътрешните работи и от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Контролът за материална законосъобразност на акта обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, даващи основание за упражняване на предоставена от закона материална компетентност и дали се следват разпоредените правни последици. Предмет на съдебната проверка е не дали изобщо са налице някакви фактически и правни основания за издаването на акта, а налице ли са посочените в обжалвания акт фактически обстоятелства и съответстват ли на юридическите факти, визирани в хипотезата на сочената от органа правна норма.

Съдът проверява законосъобразността на акта въз основа на посочените от административния

орган фактически и правни основания. В този смисъл, когато органът е приложил една правна норма, а е изложил факти, относими към друга хипотеза, съдът не може да изправя недостатъците в акта чрез собствена преквалификация и да приеме, че органът всъщност е искал да наложи друга ПАМ.

В случая на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1 б. е от ЗДвП, съгласно която разпоредба, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - до предоставяне на информация за сключена валидна застраховка, но за не повече от 6 месеца. Нормата на чл. 171, ал. 1, т. 1 б. "Е" ЗДвП се обвързва с нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП / Решение № 319 от 12.01.2015 г. на ВАС по адм. д. № 6533/2014 г., VII о. и др./ В ЗППАМ и АУАН са изложени факти по нарушение на чл. 175 ал. 3, вр чл. 140 ал. 1 от ЗДвП /относно управление на моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, т.к. е било служебно deregистрирано по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП на 02.12.2025г./, съответстващо на фактическия състав на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ подбуква „ гг“ от ЗДвП. Иначе казано, в случая е налице несъответствие между описаното в акта нарушение по управление на МПС със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 10 ЗДвП и приложената принудителна мярка - временно отнемане на СУМПС по чл. 171, т. 1, б. „е“ ЗДвП, предназначена за друга хипотеза, а именно управление без застраховка „Гражданска отговорност“. Следва извод за приложено грешно правно основание. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, но при неправилно приложение на материалния закон. Налице е несъответствие между описаните в АУАН и в заповедта факти и приложената ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „е“ ЗДвП. Описаното поведение е по управление на МПС със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 10 ЗДвП, а не фактическият състав на ПАМ чл. 171, т. 1 б. е от ЗДвП за управление без застраховка „Гражданска отговорност“.

Оспорената заповед е и непропорционална. Съгласно чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания, за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Принудителните административни мерки/ПАМ/ са една от проявите форми на властническата гаранция за точно осъществяване на надлежно, нормативно установено, материално правило за поведение, било като изключат предпоставките, то да бъде нарушено, било като преустановят, деянията предприети в нарушение на същото или изключат предпоставките за настъпване на вредни последици от противоправното деяние или респективно имат за последица, отстраняване на вече настъпили вредни последици от такова деяние. Тези принудителни мерки по правното си естество не съставляват административни наказания - те не са насочени към личността на дееца - да санкционират неправомерното му поведение, макар и да са форма на административна принуда. Поради това, за разлика от административното наказание, което трябва да бъде изтърпяно, както е наложено за съответен период от време, през който е постановена принудата -например временното лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност, действието на наложената административна мярка е обосновано и допустимо единствено до момента, до който тя има за фактическа последица, предотвратяване и преустановяване на нарушението, съответно предотвратяване или отстраняване на вредните последици от същото. Според цитираната норма на чл. 171, ал. 1, т. 1 б. "е" ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно

отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност"- до предоставяне на информация за сключена валидна застраховка, но за не повече от 6 месеца. В случая ЗЗГО е била сключена, като информацията е станала известна на ответника, тъй като видно от справката за въпросното МПС, представена от ответника, е записано -27. 05.2026г.- служебно възстановяване по чл. 143, ал.10 от ЗДвП при уведомление от ГФ за валидна застраховка "Гражданска отговорност". При това положение целите на ПАМ са постигнати, а прилагането на ПАМ спрямо жалбоподателя придобива санкционен характер, какъвто ПАМ не би следвало да има.

Жалбоподателят претендира разноски, поради което ответникът следва да бъде осъден да му заплати такива. Разноски са направени и доказани за адвокатско възнаграждение в размер общо 750 евро по настоящото дело и по адм.д. №6866/2026 на ВАС, 5,11 евро ДТ по настоящото дело , ДТ от 15,34 евро по адм.д. №6866/2026 на ВАС/ производство по реда на чл.229 и сл.АПК/, всичко 770, 45 евро. Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар не е мотивирано и е неоснователно, тъй като размерът на възнаграждението не е висок, разумен е и съответен на ниската фактическа и правна сложност на казуса.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, в настоящия състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на С. Ц. К., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. П. П.- САК, съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Г, ет.2 тел. 0878 13 33 43, срещу ЗППАМ № GRAM 1826604 от 22.05.2026г., издадена от Г. Г. П. на длъжност мл. автоконтрольор при СДВР- Отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателя К. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1 б. е от ЗДвП –временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - до предоставяне на информация за сключена валидна застраховка, но за не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на С. Ц. К., ЕГН [ЕГН], [населено място] сумата от 770, 45 евро за разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: